

உ

சிவமயம்.

விவேகவிளக்கம்.

மகாநகோக்யா, டாக்டர்
உ. வெ. சாமிநாதன் நியைம்
மடையாறு சென்கை 20.

இஃது

ஆயுர்வேத்பண்டிதர்

பாண்டேசுரம் - வேங்கடஸாமி தேவரவர்கள்

சுமாரர்

பா. கங்காதாதேவரவர்களால்

இயற்றி

சென்கை 21.

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1910.

உ
சிவமயம்.

விவேகவிளக்கம்.

இஃது

நடிதா

பாண்டேச்சுரம்

மி தேவரவர்கள்

கும

பா. கங்காதரதேவரவர்க்குநால்

இயற்றி

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை-600090.

செனனை

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிசுகப்பெற்றது.

1909.

உ
சிவமயம்.

விவேக விளக்கம்.

பாயிரம்,

விநாயக வணக்கம்.

சிவாந்த ஸோகத கிரமளிக்கு நானு
மவாந்த போத மறுக்குப் - உவாவென்ற
வேரம்பா தாட்கமல ரிந்திரரு மேந்தவரு
ளேரம்பர் காட்சமல மே.

(க)

பரசிவ வணக்கம்.

அரர ஷுபிராபோ லணைத்துமாய் வேறாய்
க்கி லுயிராக்குயிராய் நின்ற - பகவன்றன்
பாதார விந்தம பரிச்சாதா ரஞ்ஞானக
கோதார விங்கலைவா கூறு.

(உ)

அவையடக்கம், அதிகாரி, நூற்பேயா முதலியன.

வேதார்த்த துட்பொருடோ வேதியாக்கும் விததகர்க்குப்
போதார்த்தத் துட்பொருடோ புண்ணியாக்கும் - நாதார்த்த
மேவியுரோ யோகியர்க்கும் விறபனாக்குஞ் சொற்றதன்றே
தானில் விவேகவிளக கூட.

(ங)

செயறகை யறிவானுந் தோர்த்தடைவார சத்தை
யியறகை யறிவாள ரென்றும் - மயக்க
விவேகததாற பீடநியுர விணருக்குச் சொன்ன
விவேக விளக்கநிது வே.

(ச)

மாயாவா தததான் மதிப்பிரமங் கொண்டுகிறபோர்
மாயாவா தந்திரந்த மாண்பொருளே - வாயாரந்து
வித்துவான்க ளாவான் விவேகவிளக் கந்தந்தான்
தத்துவந்தோ கங்கா தரன்.

(ஊ)

வி லே வ க வி ள க் க ம்.

நூல்.

க.—ஆசிரியா.

சூலிநு ணறறெயவங் கொள்கை முதலா
நலனுடைய வாசிரியா நண்ணிற் - கலகப றும
பொய்ஞ்ஞானம் போபொனியும் பொல்லாங் கெலாநீங்கும்
மெய்ஞ்ஞானந் தான்விளங்கு மே (க)

எல்லாக் கலகச் சூ மேதுவாய் நிறபவரோ
நல்லா சிரியப்போ நண்ணுவார - நலலோர்தம்
நூலை யிகழ்ந்தும்புன் னூலைப புகழ்ந்துஞ்சொன்
மாலையுளார்க் குண்டோ மதி. (உ)

அற்பகுணஞ் செய்கை யபைந்துள்ளார வேதாந்தச்
சொற்பகரு மாரியராய்க் தோன்றிமேதல் - மறபிடித்து
வாதாடு தற்கோ வயிறு வளாபபதற்கோ
மாதாடு தற்கோ மதி. (ங)

மூட வருவாய் முளைத்தபுல லாசிரியன்
பிடனஞ் ஞானத்தைத் தீர்ப்பானே - வாடலிலா
நூற்பொருளைத் தோவானே நோறபானே வனமறத்தின்
பாற்பட்டித் துக்கிப் பவன். (ச)

சக்கிலிக்கு முன்னாசான் சக்கிலியே பறவவனை
யிக்கலியிற கண்ணுடையா ரெய்துவரோ - சக்கிலியை
யாசானாக் கொள்வோ கைத்திருளி னீங்கலெங்கே
யீசான னாதலெங்கே யென. (ரு)

நிட்டை தெளிந்தவர்போ னீணிலத்தில் வேதாந்தங்
கொட்டி யளப்பார் குருக்களாய்த் - துட்ட
மனமாய்க்க மாட்டாது வாயாடக கற்ற
சினமாயா வாதியரே தேர். (சு)

குருவாகி நிற்பாருங் கூடா வொழுக்க
வருவாகி நிற்பாரு மோதுந் - தெருவாசல்
நின்றுசண்டை செயவாரு நிர்திப்பா ருந்தீமை
யொன்றுமாயா வாதிக்கடா மோர். (எ)

உ.—சாத்திரம்.

வேதாக மங்கள் விதிப்பனவே மெய்ஞ்ஞானம்
வேதாந்த சூத்திரமு மெய்ஞ்ஞானம் - யாதானு
மோரபிமா னத்த ருரைப்பனவா நூல்களெல்லாம்
போரபிவிர்த் திக்காம் புகல். (க)

உத்தரமீ மாஞ்சைக்கிங் கோதுநற் பாடியங்க
னொத்தசுருத் தில்லவா மொன்றுக்கொன் - றுத்தமர்கள்
ஆராய்ச்சி செய்தே யரும்பொருள்கொள் வாரல்லார்
போராடித் தீர்வார் புருந்து. (உ)

பேதா யபேதமுடன் பேத மெனவுநற்
பேதாபே தம்மெனவும் பேசுவதென் - வேதாந்த
சூத்திரத்தாற் சொல்பொருளைத் தொல்லா கிரியருமிங்
காத்திரத்தா லாய்தலில ரா. (ஈ)

உவநிடதம் பத்துக்கு மோதுகீ தைக்குந்
தவநிலையிற் சங்கரர்தாஞ் சாற்று - முவந்நியாச
வண்மையறி யாமையினுன் மாபாவா தங்கொண்டா
ருண்மைய லாகியுள்ளா றோர். (ச)

சங்கரர் வாக்கைச் சரியாகப் பாராது
பொங்கிப் புகல்கின்றார் புல்லறிவால் - சங்கரர்தா
முக்கணனைப் பூசித்தன் மூதறிஞ ரைப்போற்ற
லெக்கரும நீத்தா ரியம்பு. (ரு)

வித்தியா ரண்ணியர்செய் வேதத்தின் பாடியத்தைப்
புத்தியா லாயப் புலப்படுதல் - சத்தியமே
சொன்மார்க்க மத்தனைக்குந் தோஷமற நிற்கின்ற
சன்மார்க்கஞ் சைவமென்று தான். (ஊ)

வித்தியா ரண்ணியர்செய் வேதாந்த பஞ்சதகி
சித்தியா ரண்ணியது செப்பதன்கண் - சத்தியத்தை
யாயாதா ரெல்லா மநர்த்தமது கொண்டென்று
மோயாவா தத்துற்றா ருன். (எ)

வாசிட்ட நூலில் வருங்கதைகள் தத்துவந்தோர்
மாசிட்ட ருக்கன்றோ மாநிலத்தில் - ஆசிட்ட

விவேகவிளக்கம்,

பொய்ஞ்ஞானத் தோர்க்கும் புரட்டருக்கு மாயினவான்
மெய்ஞ்ஞானி யுய்த்துணர்வான் மேல். (அ)

கண்ணன்சொல் கீதைதன் காரியார்த் தம்மென்றே
யெண்ணங்கொள் ளார்க்கே திறைஞான - மண்ணல்
கவுரவரைச் சேனைகளைக் காதி மடிப்பான்
பவுரஷ்முண் டாக்கியது பார். (ஆ)

செப்புவது மாவாசு தேவ மநநூல்
தப்பிலா வத்துவிதந் தானென்ப - ரப்படியே
செய்யதமிழ்க் கைவலியஞ் செப்புவது மாமென்பர்
வெய்யகுண மேனவர்க்கு னீள். (க0)

“ஒன்றுரைத்த தொன்றுரையாச் சாத்திரங்க ளொன்றாக
நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவா - லின்றுரைக்க
வென்னா லியன்றிமோ வென்போல்வா ரேதேனுஞ்
சொன்னுற்று னேனுமோ சொல்.” (கக)

“தேவர் குறஞர் திருநான் மறைமுடிவு
மூவர் தமிழு முனிமொழியுங் - கோவை
திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லு
மொருவா சகமென் றுணர்.” (கஉ)

“வேதம் பசுவதன்பான் மெய்யா கமநால்வ
ரோதந் தமிழதனி னுள்ளுந்நெய் - போதமிரு
நெய்யி னுறுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்த தமிழின் றிறம்.” (கங)

மூதறிஞர் மெய்ந்தூற்கு மூடர்நவில் பொய்ந்தூல்க
ளேதமற வொப்பாகு மென்றிசைப்பார் - சோதனையில்
கற்றறிவில் லாருங் கருவமிகக் கொண்டாரு
மற்றபெருந் தன்மையரு மாய். (கச)

சாத்திரத்தி னுண்மை தனையறிய மாட்டாதார்
சாத்திரத்தா லிங்கென்ன சாதிப்பார் - ஆத்திரத்தால்
வம்பாட வல்லார் மறைந்துமா யாவாதக்
கும்பாட வல்லார் குதித்து. (கரு)

நு.—கல்வி.

துலக்கியந் தார்க்க மிலக்கண மெல்லாம்
கலக்கமுறக் கற்றல் கலகக் - கிலக்காகும்
வீண்வழக்குக் காமென்றோ வேதார்த்தம் கற்பனவுஞ்
சாண்வயிற்றுக் காமென்றோ சாற்று.

(க)

தற்பரவி லக்கியமே தாமாகக் கொண்டிரைக்கு
மற்பருட னேசித்த லாகுமோ - சொற்படியே
செல்லா ருமிக்களுக்குந் தேசமிகு சூரியற்குஞ்
சொல்லாரோ பேதந் துணிந்து.

(உ)

தருக்கம் படித்துத் தருக்கை யடைந்தார
தருக்கம் பொருணிலையைத் தாரா - தருக்கத்தா
'லோங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளதது ளின்பொடுங்க'
ஆங்குதரு மென்றே யறி.

(ஈ)

தம்மிலக்க ணங்கல்லார் தற்பரவி லக்கணத்தைத்
தம்முடைய தென்றே தருக்கிப்பார் - எம்மிசைசொன்
மாவாக்கி யார்த்த மநஞ்செய் யாதுமட
மாவாக் கிசைக்கின்ற வா.

(ச)

எழுத்துப் படியே யெழுத்துப் படித்தா
ரெழுத்தா வியங்குவதி யாதோ - வெழுத்தை
யியக்குவதி யாதோ வியக்கமிலா ரோரா
மயக்குவது மாண மதி.

(ந)

சொல்லைத் தெரிந்துகொண்டோர் சொல்லத் தெரிந்துகொண்
ரல்லாமற் றுமே யறிந்ததுண்டோ - புல்லறிவால் [டா
தாம்பிரம மென்றதூஉஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாந்
தாம்பிரமங் கொண்டதனாற் றுன்.

(கா)

'பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
பொருளிய நேரும் புலவர் - மருளறவே
'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப' தரிது.

(எ)

யாப்பியல் கற்றாரே யாப்பை யுணர்ந்தாரா
யாப்பா வியக்கமற்றோ ராரேகாண - மூப்புடையாய்

வி வே க வி ள க் க ம்.

யாப்புண்டோ வப்பொருட்கு யாப்புவந்த வாறேது
யாப்புண்ட தாமோ வது. (அ)

அணியியலிற் தேர்ந்தேமென் றுடையணி யாதி
யணியியலிற் தேர்ந்தோ ரகத்தா - லணியியறு
மீசனடிப் போதெனவே யெண்ணுவரோ வம்மாக்க
ளீசனவன் தாமாத லென்று. (ஆ)

படிப்பார் பரநாடார் பட்டமிகக் கொள்வா
ரிடிப்பா ரிலாமையினு லிங்கே - தடிப்பார்
பொருளுரைபபா ரெந்நூற்கும் புத்தியினு லாயா
மருளுதைபபார் பண்டிதாகள மன். (க0)

வினாவுவோர் தம்மை மிகவேண்டி யின்ன
வினாவுவி ரென்ன றிரும்பு - மனூர்தம்
முளவா லவதாந மோதுவரோ கல்வி
யளவா லறிவான்மிக் கார். (கக)

புததகத்தைப பார்ச்சுமுன்னே போதநா னேயுண்மை
மித்தைபிற வென்றே விளம்பிடுவா - ரத்தை
விரிக்குமுன் னேகிட்டை மேவினாறபோன் ஞானந்
தெரிக்கவரு வாரே சிலர். (கஉ)

எழுத்தொடு சொற்பொருள் காணார் வழுத்தொடு
சிற்பொருள் காண்ப தெவன கொல - மழித்தலால்
நீட்டலாற் கல்லாடை நீங்கோ வணமணிந்து
காட்டலாற் கண்டவரோ காண். (கங)

சு.—நூலாசிரியர்.

சண்டைசெய வேயெண்ணிச் சண்மதமுந் தேராது
கண்டபடி நூலதனைக் கட்டுமவ - ரண்டமதில்
தத்துவந்தோந் தார்போலத தமமைத்தா மேமெச்சு
மத்துவிதப போலிகளா வார். (க)

சூத்திரர்க டங்கண்டஞ் சோஷமுற வேசொல்லுஞ்
சாத்திரவே தாந்தததின் தாற்பரியம் - நாததிகமே
மூக்கறுப் புண்டான் மொழிபோலு மப்துதா
னூக்கமில்ஞ் ஞானிக்கே யாம். (உ)

ஒழுங்கொன்று மின்றி யுரைப்பரவை யெல்லா
முழுமக்கள் ஞான மொழியே - பழுதுறவே
சொற்ற வவர்பாடல் சுருதிமுறை தப்பாம
லுற்றதோ ளுகித் துணர்.

(௩)

போலிவே தாந்திகளே பொல்லாக் கலகத்தைக்
கோலித் திரிவார் குதர்க்கமே - நூலில்
வரைந்திடுவார் சம்பந்தம் வாய்ப்பவுரை செய்யா
விரைந்திடுவார் வீண்செயற்கு மேல்.

(௪)

சைவப் பிரசங்கந் தாஞ்செய்தல் தம்மினுந்
தெய்வம்வே றில்லை யெனுந்தீனர் - வைவா
மனையவரைச் சார்வா ரறிவிலா மாக்கள்
வினையயப் பட்டுமூல வே.

(௫)

௫.—வேதாந்தம்.

வேதாந்தங் கூறும் விதிபிரம வாக்கியங்க
ளேதானு மொன்றா விரண்டாலுஞ் - சாதிப்பர்
தத்தமதங் கொள்பொருளைத் தக்கவா மெண்ணெழுத்தோ
யித்துணர்வார்க் குண்மைவிளங் கும்.

(௬)

வயிற்றுச்சோற் றிற்கென்றும் வாதாடற் கென்றும்
பயிற்றுவே தாந்தப் படிப்பாஞ் - சயித்திய
சன்னிக் குணந்தான் சதாபிரமம் வாய்பிதற்றல்
தன்னறிவை மூட நகைந்து.

(௭)

வேலியே யில்லாத வீணர்தம் வார்த்தையாம்
போலிவே தாந்தம் புறப்பட்டுக் - கூலிக்குப்
பிள்ளைகடாந் தெய்வத்தைப் பெற்றாரை நல்லோரை
யெள்ளவுப தேசித்த திங்கு.

(௮)

வேதாந்தங் கொண்டு விளங்கு மதங்களெலாம்
வேதாந்த மேயாம் வெறுவீணர் - வேதாந்தம்
மாயாவா தம்மென்றே மாழ்கி மகிழ்ந்திடுவார்
ஆயாரே யுண்மை யவர்.

(௯)

ஊரைப் பகட்டிடவு மூமர்தங் கால்விழவும்
பேரைப் பிறர்வியந்து பேசிடவுஞ் - சீரை

வேகுமானங் கொள்ளவுமே வேதாந்தங் சுற்றால்
தகுமான மேதவர்க்குச் சாற்று. (௫)

கலகம் படித்துக் கருவம் பிடித்தார்
இலகுவே தாந்தத் தியலும் - நலமதனைத்
தேராத புந்தியினுற் றீராவலறு சன்னி
வாரா வருந்துவர்மற் றென். (௬)

பேராசை யென்னும் பிணியாற் பிணிபபட்டோர்
ஒரார் வினையி லுழன்றிடுவார் - ஓராரும்
வேதாந்தத் தின்மேவு மெய்ப்பொருளைக் காண்பாரோ
நாதாந்தத் தின்மேவி நன்கு. (௭)

வேதாந்தத் தின்மேவு மெய்ப்பொருளைக் கண்டவர்கள்
பேதாபே தங்கடமைப பேசுவரோ - வேதாந்திப்
போலிகளே யொன்றிரண்டாய்ப் பூட்டுவாநல் லோர்தம்மைக்
கேலிமிகச் செய்வாந்தி கெட்டு. (௮)

கட்டுதற்குத் தாலி கலியாண சந்தடியில்
விட்டு மறந்தவன்போல் விணர்சொற் - கட்டுற்று
வேதாந்திப் போலி விசாரிக்கத் தன்னுண்மை
வாதாடி நிற்பான் மறந்து. (௯)

அசுடர் நவிலு மறந்ததவே தாந்தப்
நிசமென்று நம்பி நிரய - வசமாவா
தத்தமதத் துண்மை தனையாயுங் கல்விதினை
யத்தனையு மில்லா தவா. (௧௦)

பொய்யர்கொள் வேடமும் போலிவே தாந்தமும்
மெய்யர்மு னெங்ஙன மேவுமால் - பொய்யரவர்
கொண்டதொரு வேடமுங் கூறுவே தாந்தமும்
மண்ணெர கிற்கேது வாம். (௧௧)

கலகப் பிரியர் கலிக்கும்வே தாந்த
முலகின் மடவோர்க் குயர்வாம் - புலவர்
தெரிந்ததனி னீங்கிச் சிவாறுப வத்திற்
பிரிந்திடார் பேணுர் பிறப்பு. (௧௨)

சொல்லாரும் வேதாந்த சூத்திரத் திற்குரைசெய்
யெல்லாரும் வேதாந்தி பென்றோதார் - கல்லாதார்
நாத்திறத்தால் வேதாந்தி நாமென்றன் மானியப்பே
சாத்திரமோ ரார்ப்புன் றமை.

(௧௩)

விராத்தியன் றன்னை விபரீதங் கொண்டு
தராதலத்தி லந்தணனென் சால்பே - யராத்தகையான்
வேதாந்தி யென்றன் மிகுமத் துவிதியென்றல்
நாதாந்தி யென்ற னகை.

(௧௪)

சு.—மாயாவாதம்.

எத்தைமா யாவாத மென்பவோ நூல்களெலா
மத்தையே மேலோரங் வாறறைந்தார் - சத்தையிலா
ரம்மதப்பே ரன்னியர்பா லாக்கிக் குதுகலித்தல்
தம்மறிவைக் காட்டுந் தரம்.

(௧)

குலத்தை மதத்தைக் குணத்தைக் குடும்ப
பலத்தை மதிப்பைப் படிப்பி - னலத்தை
யொழிப்பதூஉங் கன்மத் துறைப்பதூஉம் ஞானச்
செழிப்பின்மா யாவாதந் தேர்.

(௨)

விடமாயா வாத விகாரத்தா னீங்கா
மடமாப் பிரம மருவித் - திடமாண்
டலைவாரே பேய்போ ளுருத்தத்தி லாசை
மிலைவாரே தம்முண்மை விட்டு.

(௩)

கோர்ட்டில் வழக்கிட்டுக் கொள்ளுகொள்ள வன்னியர்க
ளீட்டியநற் செல்வத்தை யெப்படியு - நாட்டிலெங்குஞ்
சொன்மாயா வாதநன்றூந் தோடமில்லா மற்றமதம்
புன்மார்க்கந் தீர்க்கநன்றும் போற்று.

(௪)

எல்லாரு மூடரென்பா ரெம்மதமுந் தாழ்ந்தவென்பார்
சொல்லாலே சுட்டுரைப்பார் தோடத்தை - யல்லாமல்
வத்துகிலை யோரார்நன் மாயாவா தங்கொண்டார்
அத்துவிதத் துண்மையறி யார்.

(௫)

வஞ்சவுரு வாமாயா வாதத்தா லும்வேறு
மஞ்சமயக் தா லு மறியலா - 'நெஞ்சிற்

கரவுடையார் தமமைக சரப்பா கரவார்

கரவிலா நெஞ்சத் தவா'

(கூ)

தமமையள்க்தறியார் தததுவோப சேசமமேல

வெமமைக குணகதை விமபிடுவோ - முமமைப

பயனமாரகம போககியே பாபுநருக காபா

மயனமாயா வாதிக்கடா மன.

(கௌ)

பற்றற்றுப் பாரா நுயாமாயா வாதிக்கடா

பற்றற்று நல்லா பபுபுளியீரான - முறுக

தறந்தார்போற புணைமயெனாஞ் சொலவாரல் லோகது

மறந்தாரா சிலலாசான மாண்பு.

(கௌ)

கலவியறி விலலாச தயவரையும பாலரையுஞ்

செலவரையு மாகரையுஞ் சிகிற சகித - சொலலால

வசப்படுதிற பாரதினுயடமா மாயாவா தததா

நிசப்படுதிற மாட டாக ணினறு.

(கௌ)

எனறுமா யாவாதி யீசனைப் பூசின

லொனறுகரு மஞ்செய்த னுள்ளபடி யனறுகாண

ஆகதிததைக காட்டிப்பின னுரையுமே பாறறிசகன

நாததிகதை நாட்டிடும்வா னனகு.

(கௌ)

சிவமாராச கெலலாஞ் சிவமாகுத தோனறு

மவமாராச கெலலா மவமாந - தவமிலலா

மாயாவா திசகெலலாப வடபுங் கலகமுடா

மாயாரதப முண்பை யவா.

(கௌ)

உலகத்தா ரெலலா முணாவிலு மலலா

கலகத்துக கேதுவாக காணும - நல்மற்ற

மாயாவா தத்தான மயனகாராண சனமாசர

ஆயாமற போகா ரவா.

(கௌ)

சிவனரு போபபெற்ற சீராருஞ் சைவா

அவபாயா வாதத தழுநகா - தவமுற்ற

நல்லா சிரியாபா னுணைமைசை வாகமுறு

லெலலாநதோந துயந்திடுவ ரே

(கௌ)

கமமா கவாதுபவஞ் சொல்லாயா வாதிக்கடா
மமமா தனம்பெண்ணவாநீ வகரா - கமமா
வியனறமா மெ னீணவாதுக கேழுயலவா ரெனறும
பயனறெரியா கிடடையினுற பா.

(கச)

துன்னுமா யாவாத சோபையே றுமமத்தி
லென்னகணம ருணமை யியமபுவீர - மன்ன
வறிந்தெல்லாம பொய்யெனபீ ரகதுவிதந மீதரீ
வெறுமபாழி லூனறிவிவி வீர

(கடு)

மாயாவா ததகான மதிமயக்கா கொண்டோக
ளாயாத புல்லறி வாணமையே - மோல
கலேவிரித்தக கொண்டாமிந் கையலரைப மோல
ஆலேவிரித்தக கொண்டாமி வரா.

(கக)

திணடினும பராககினுஞ் சிந்திக கினுமேறுப
வேண்டியிலாப பாபமது மேனமேலு - மீண்டி
யாணவகதி றுமவிரைந்திவ ரஞ்ஞான த திலவீழ்க்குங்
காணவமா யாவாதிக கா.

(கல)

எ - மதம்.

பிரமமீ பாஞ்சைக்குப பேசுவா தத்த
முரமதத்துக கேதப வுரைகள் - வரமதுகொண்
டுயத்தணருங் காலுணமை யொவ்வொன றினுமுள தால
மெய்தகவா தோராககெயது மேல.

(க)

மதங்கனொன றுகனொன மூறும்கொளக கூறுப
விதங்கன றி யாதவெறு வீணா மதங்கனிலே
யொனறையிந் தித்திடமே மொனறைய கா பிந்திடமே
மெனறையா போனடிப்பா மே

(உ)

தமமத்தி னுணமை தனை பறிபா மேனையாசா
லெமமத்தி னுணமை யினிதறிவா - காமமத்தி
னுணமையறி மேலே ருரையாடா மெமமத்தி
வணமையறி துயகுவா மன

(ஈ)

கத்தமத்த துணமை தனைமற்றித் காணமத்தப
பித்தபர மேபத்த காற மேதித்த - லுத்தபமநக

வி வே க வி ள க் க ம்.

தீக்கையது பெற்றிருந்துந் தேசிகர்பால் வீட்டுநூ
லாக்கமுறக் கல்லாமை யால்.

(ச)

எல்லா மதங்களை யு மெண்ணத்தில் வந்ததுபோற
சொல்லாலே கட்டுரைப்பார் தூய்மையிலார் - நல்லார்
மதசார மாம்பொருளின் வாய்மையறிந் தாங்கே
மிதசார மாச்சொல்வார் விண்டு.

(ரு)

சண்மதத தாபகர் சங்கரரென் றோராதா
ருண்மதவா தத்தா லுலைவார்காண் - தண்மதியா
னல்லிணக்கஞ் செய்யாதா நாவிரோ நன்னிலையை
யல்லியலஞ் ஞான மற.

(சு)

ஆற்றிலெழு கண்மூடி யாரையுங் கண்மூடி
மாற்றினனா னல்ல மதங்களையே - யாற்றலிலா
ரம்மதவாய்ப் பட்டிங் கருநரகுக் காளானூர்
தம்மதத்தி னுண்மைதரி யார்.

(எ)

தற்கிலையை யோராச சமயத்தோர் நேசததா
லங்கியமாப் பேசு மகங்காரந் - துன்னியதா
னல்லினத்த ராதலெங்கே ஞானமது காண்டலெங்கே
யல்லினத்த ராகு மவர்.

(அ)

அத்துனிதச் சொல்லே யதுவதித்த வெமமதமுா
அத்துனித மாகு மறிவில்லார் - அத்துனிதம்
ஏகான்ம வாதந்தா னென்று மகிழ்ந்திடுவார்
தேகான்ம வாதியையொத் தே.

(ஈ)

மாயாவா தததாலு மத்தியபா னததாலு
மோயாத சண்டை யுறுவதுமெய் - தேயாத
சித்தாந்த சைவததாற் சீவன்முதத ராவதுமெய்
வித்தாரப் பொய்மதங்கள் விட்டு.

(க0)

எந்தமத மெத்தெய்வ மேற்ற முடைததென்று
சிந்தித் துணர்ந்து தெளிந்திடார் - பந்தமறு
தூற்பொருளை யோராதார் துண்மையுணர் விலலாதார்
பாற்பட்டுத் துன்புறுவா பார்.

(கக)

எவ்வளவோ புன்மதங்க ளெவ்வளவோ புன்னூல்க
எவ்வளவுங் காட்டா வமிர்தத்தை - யிவ்வளவி
லாரணங்க ளாகமங்க ளாதரிக்குஞ் சைவமே
காரணமா முத்திதருங் காண்.

(௧௨)

அ.—ஞானம்.

நல்ல குணகிறவே ஞானமா மற்றதுதான்
அல்ல லறச்செய் யருஞ்சைவத் - தல்லதிலே
மூவர்மணி வாசகர் மூலர்தமிழ் வேதாந்தந்
தேவர் குறளிவற்றால் தேர்.

(௧)

உருவத்தாற் செல்வத்தா லுத்தியோ கத்தாற்
பருவத்தான் ஞானம் பவிக்கா - தொருமித்த
சித்தத்தா லீசனடி சிந்தித்தேத திந்தொழுதா
லத்துவித ஞானமதுண் டாம்

(௨)

பொல்லா ரிணக்கத்தாற் போலிவே தாந்தவெறுஞ்
சொல்லான்மெய்ஞ் ஞானமது தோன்றாதா - லெல்லார்க்கும
நல்லா ரிணக்கத்தா னாதன் றிருவருளால்
நில்லாதாற் பொய்ஞ்ஞானம நேர்.

(௩)

என்குமா மம்பலத்தெம் மீச னிருப்பறியா
தெங்குமா நாமே யிறையென்பார் - துங்கமதை
'கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.'

(௪)

கட்புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுவது
சட்டகமென் றோராச் சமயத்தார் - கிட்டையால்
வத்துநிலை தன்னை மறையங்க மாதிகளா
லுய்த்துணரும் பான்மையறோ வுன்.

(௫)

ஆலயத் தாபிதமா மர்ச்சையுந் தம்சிவமா
மேலய றீர்ந்து விளங்கிடுமே - சால
விரிகட னீர்போல் விமலன்பொற் பாதம்
பிரிவருமெய்ஞ் ஞானிக்குப் பேசு.

(௬)

கல்லாத பேர்களுக்குங் கற்றுணர்ந்தார் தங்களுக்கு
மெல்லாழு மாந்தெய்வ மெங்குமா - மல்லாகார்

வி லே வ க வி ள க் க ம்.

தம்மை யுணரார் தமைப்பிரம மென்றெண்ணி
வெம்மைநர கத்தாழ்வர் வீந்து. (௭)

ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்னர்ப்
பேசா வறுபூ திகம்பிறங்கு - மாசாரு
மீடணைகொண் டார்க்கிங் கிகல்பவத்திற் கேதுவார்
தோடமது வேபிறங்குஞ் சொல். (௮)

பொன்றாத் தடிப்போ பொருதுசம யத்தர்பா
னின்ற வழக்கோ நிகாநுபவ - முன்றனக்கு
வேறுகா ஸ்வாநுபவ மேனியதேற் றுன்மார்க்கக்
கூறு நவைகுறையு மே. (௯)

சுவாநுபவ மெண்ணம்போற் சொல்வார்ததை தானே
சுவாநுபவ மாந்தத் துவம - சிவாக்கியமே
யொன்றிரண் டாகா துணர்விலா யெப்பொழுது
மொன்றிரண் டத்துவித மோர். (௧௦)

“அறியார் கனவிலு மானந்த ஁ப
மறிவார் தமையு மடையா - ரறிவார்கட்
கில்லாத திங்கே யெடுத்தரைப்பா ரிவவுலகிற்
பொல்லார் தலையிற் பொறி.” (௧௧)

“நாம்பெரிய ரென்னுமதை நாடா தடக்குமவர்
தாம்பெரிய ரென்றுமதை சாற்றியிடு - நாம்பெரிய
ரென்பார் சிறிய ரிவரலா லிவவுலகில்
துன்பார் சுமப்பார்கள் சொல்.” (௧௨)

ஊரார் பயப்படவோ வுகமிலார் கால்விழுவோ
தீராப் பலமதனைச் சேர்ந்திடவோ - ஆராயார்
சாதித்தல் மோனந் தரித்திடுதல் சந்நியாசம்
போதித்தல் ஞானம் புகல். (௧௩)

கல்லாடைச் சாமிகட்குங் கெளபீநச் சாமிகட்கு
மல்லாடைச் சாமிகட்கு மாறான - சொல்லாம்
“மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழிந்து விடின்.” (௧௪)

மனமெளனங் கொள்ளார்க்கு வாய்மெளனத் தென்னாஞ்
சினமௌ வியமோவார் தேக - மினவணிந்த
பூதியத னுலென்னும் பொற்பாமோ காழுகர்க்குத்
கோதிகந்த கோவணந்தான் கூறு.

(கநு)

வட்டி தொடர்வட்டி வாங்கலஞ் சம்வாங்க
துட்டவழி யிற்செல்ல சூழ்ச்சியுரை - சட்டங்கர்
போலித துறவிகளும் போலிவே தாந்திகளும்
போலிப் புலவர்களும் புக்கு.

(கசு)

கூ.—அத்துவிதம்.

ஒன்மென் றிரண்டென் றுரைப்பரிசாய்த் தானதுவாய்
நின்றநிலை யத்துவித நீயுணர்வா - யென்றுரைக்கும்
ஆரணங்க ளாகமங்க ளவவுண்மை ததவமசி
காரணமாக் கொண்டறிவீர காண்.

(க)

ஒன்மென் றிரண்டென் றுரைப்பார்க ளத்துவிதத
தொன்று பொருளுணரா ருண்மையே - வென்றிசேர்
சூலப் படையாய் சுருதிமுறை யிட்டபடி
யேல வுரைத்தருளா யிங்கு.

(உ)

ஏக னநேக னிசைவுறற தத்துவித
மாகுமென தேவ ரபிப்பிராய - மாகும
“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்மே யுலகு”

(ங)

அத்துவித சம்பந்த மாருயிர்க்கு மீசறகும்
வைத்ததொரு கால வழக்கன்று - நித்தமா
மந்தமரு மந்தெரியா தஞ்ஞானத தாலல்து
நந்த விளக்கமதா நன்கு.

(ச)

அத்துவிதத துண்மை யறிந்தார்க் ககங்காரம
வத்து சமுசயமும் வாராதால் - சித்துயிர்க்
னொன்மென் றிரண்டென் றுரையாடா ரெஞ்ஞான்றும்
நின்றவா நிற்பர் நிலை.

(ரு)

“அறிவுக் கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த
அறிவென்னும வேதத்தி னந்தம் - ப்றியா

நிலைக்குச் சரியாகு நீயென்றானென்
நிலைக்கு மரிபிரமரை.” (௬)

“அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றஞ் சாதியினு - லெப்படியுந்
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநீட்டை
யாருமிடத் தத்துவித மாம்.” (௭)

உலகையாய் வேறேயா யோங்குடனாய் நிற்ப
னலவோவெம் டீசு வறிவாய் - நலமுற்ற
வப்பொருண்முன் யாவு மகிர்வசநீ யம்நீதா
னெப்பொருள்வாய்த் தோயினது வே. (௮)

முட்டத் தெரிந்தவர்போன் மூட்டமுன் பேசுவோர்
விட்டாரே லஞ்ஞான மேவுமா - லெட்டரிய
பேத மபேதமுடன் பேதாபே தங்களெனு
மேதமற்ற வத்துவித மே. (௯)

அந்நியமுஞ் சீவற் கநந்நியமு மாய்சினீரோன்
மன்னுசிவ னென்றே மதியாதார் - சொன்னமறை
யத்துவிதத் துண்மை யறிவாரே சொல்லளவி
லத்துவிதி நாமென் பவர். (௧௦)

என்னைத் தவிர விலைபிரம மென்றுரைப்பான்
றன்னைத் தவிரா சன்னங்கள் - என்னைப்
பொருளாகக் காணென் புராந்தகன்முன் னென்பா
னருளாற் றுனவனு வான். (௧௧)

கேட்டல்சுந் தித்தனினுற் கேட்கு லா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமிலா நீட்டையினுன் மாறுமே • கோட்டமற
ஒன்றே யிரண்டிடன்சே ரொன்றே யிரண்டேயா
மென்றே புகன்மதங்க ளே. (௧௨)

நல்வழியி னன்னெறியை நாடினவர் மூதுரையாற்
சொல்லியமுப் பாறெரிந்து ஸாகம்பா வித்ததனு
லத்துவிதத் துண்மை யறிவார்கண் மற்றவரோ
மத்த மடமையறி வார். (௧௩)

முப்பதத்து மன்றே முடிந்த பொருடெரிந்தோர்
சொப்பனத்து மொன்றிரண்டாய்ச் சொல்லாரே-யெப்படியுஞ்
சோகம்பா வித்துச் சுகவடிவாய் நிற்பாரே
யேகம்பன் றுடலைக்கொண்டே. (௧௬)

தற்பதத்துத் தொம்பதத்துஞ் சார்ந்த வசிபதத்து
முற்பவிக்கு நற்பொருளை யோராதார் - தற்பதைப்பா
லொன்றென் றிரண்டென் றுரைப்பார்க ணிடடையிலே
கின்றறியார் சற்று கிசம். (௧௭)

“கிறைகுடந்தா னீர்கொருமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்ககவி லாயமலை வித்தகனை வேதியனை
செக்கரணி மேனியனை செபடி.” (௧௮)

எம்மதசோ பானமோ வெல்லா மதப்பொருளு
மம்மதமே சைவ மறித்திமினீர் - செம்மையா
மச்சமயத் தாலன்றி யத்துவிதச் சொற்பொருடா
னெச்சமயத் தாலறிவீ ரீங்கு. (௧௯)

அறிவாம் பிரம மகிலைய வந்த
தறியாமை யாலென்ப ரந்தோ - அறிவே
லறியாமை யாகா தறியாமை யேன்மற்
றறிவாகா தென்றறியா தார். (௨௦)

“சொல்லுக் கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே
யல்லும் புகலு மறற்றுவதென் - நல்விவ
ஞானமயம் பெற்றீரூர்க ணாமில்லை யென்பரந்தோ
மோனமய மான முறை.” (௨௧)

நானே பிரமமென யார்நளில் வோர்ந்தாய்நீ
தானே மகநஞ்செய் சாந்தமாய் - வானும்
பிரமமென்றி நீயிலையோ பேதாய்நீ யன்றிப்
பிரமமில் யோநீயே பேசு. (௨௨)

“நான்கு னெனுமயக்க நண்ணுங்கா லென்னுனை
வான்கு னெனகிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றாமல்

வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிதந்து
துய்த்துவிடு ஞான சுகம்.”

(௨௧)

என்ன மகிமையுடைத் தேகான்ம வாதந்தான்
துன்னத் துவிதமாய்ச் சொற்றவரா - ரன்னமதஞ்
சார்த்தவர்க டம்மிற் றருக்கடையார் தாமுண்டோ
தேர்த்தடைந்தா ருண்டோ சிவம்.

(௨௨)

மண்ணீர்மைக் கேற்பலம் வாரி தரும்படிப்பு
முண்ணீர்மைச் கேற்ற வுணர்வுதரும் - சண்ணில்
வருமா சிபியாபான் மாணுக்கர் தம்பா
ஹுமாறி கிறபதனு லோர்.

(௨௩)

‘கண்ணவா ரேனுமுனைக் கைகுவிபா ராயினந்த
மண்ணவா டடபை மதியேன் பராபரமே’
யெனபுதேனை யல்லா லெதுபிரமஞ் சொல்லுமெனும
நன்றறியார்க் கன்மீடு நவில.

(௨௪)

மெய்ஞ்ஞானங் கொண்டோர்க்கு மேலாக குணத்தினாக் கு
பெஞ்ஞான்று மின்பளிக்கு மிந்ததூல் - பொய்ஞ்ஞானங்
கொண்டோர்க் குங் கீழாக் குணத்தினாக் குங்கலதங்
கொண்டோர்க்கு மஃதின்றாக் கும.

(௨௫)

ஐங்கிதுப பாரக்க வுதியா தகங்காரம
வேதெதுப பாரகக விளையுமே - தாகிதுது
நீரருந்து வான்போ னிலையின்மா யாவாதி
யாரருந்து வாருண்மை யாய்ந்து.

(௨௬)

“நூலினை யறிந்தார் போன்று நுண்ணறி வுடையாரா போன்று
மாவினைத் தவிர்த்தாரா போன்றும் வழியறிந் தடைத்தாரா போன்று
மேலெனத் தத்தக கோளே விதந்தலை கின்றார் நந்தி
சாலவன் தருஞ் நூலின் தலைப்படா வுள்ளத் தாரே.”

“ஆங்கவன் போல யானு மறுகுண முடையே னென்பா
ரோங்கவன் ரொழிலக ளெல்லா முஞ்நறுவல் யானே யென்பார்
தேங்கிய பிரமம் யானே தெளிவுறின வேறின் றென்பா
நீங்கிவா றுரைப்போ ரெல்லா முயிரியல புணரா தோரே.”

கங்கையுந் திங்களுந் தங்கிய செஞ்சடைச்
சங்கரன் பதமலா பங்கயம் பழிச்சுவாம்.

பொருளோபாத்தியாய

- டி. டி. ௨. வே. சாமிநாதையர்

விளம்பரம்.

பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்கள்

தபாற்
சேலவு

விலை, முதலியன.

ரூ. அ. அ. பை.

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் (சாரீரஸ்தானம்) . . .	க	0	உ	0
போகமுனிவர் ஏழாயிரம் (முதற்காண்டம்) ...	க	0	க	0
கேத (இரண்டாங்காண்டம்) ...	க	0	க	0
சுவசுந்தரபணி (கோவிந்தையாரிலம்பகம் உரையுடன்) }	0	அ	க	0
கேத (காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம் உரையுடன்) }	க	அ	ந	0
காபராமாயணம் (அஷ்டாங்கியாகாண்டம் முதல் நான்கு படலம் உரையுடன்) }	உ	0	ச	0
கேத (கேத காண்டம் இறுதி இரண்டி படலம் உரையுடன்) }	0	அ	க	0
திருவரங்கததமாலை, உரையுடன் . . .	0	அ	க	0
பாபரியல (இலக்கண விளக்கம்) ...	0	க	க	0
திருப்பாவை விளக்கியானம் ..	க	0	உ	0
நித்யாநுஸந்தானம் (தென்கலை) ...	0	க	க	0
வடகலை குருப்பரபரை ...	க	0	உ	0
சுகசிகப்பிரபந்தம் ...	0	க	க	0
திருக்குறள் முதற்பாவின் பரிமேலழகருரை விளக்கம் }	0	உ	0	க

மேற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்னை ரூளை அவதானம் பாப் பையர் வீதியில் 56-வது கதவிலக்கமுள்ள ஸ்ரீஜீவிநி வைத்யசாலை யிலும், சென்னை முதலியாலுபேட்டை தம்புசெட்டி தெருவில் சிப்பன் அச்சுக்கூடத்திலேவிடத்திலும் கிடைக்கும்.

பதிப்பித்துவரும் புத்தகங்கள்

அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் * ஸுதரஸ்தானம்.
போகமுனிவர் ஏழாயிரம் - மூன்றாவகாண்டம்.
முதலிதானம்,

